

Dean Prelević
Stečajni upravitelj
NOSTROMO d.o.o. u stečaju
Stečajna masa

Ref 5

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
LAURUS – BELLEVUE d.o.o. u stečaju
02-04-2019

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
LAURUS – BELLEVUE d.o.o. u stečaju

Poslovni broj: 14 St- 83/02

Stečajni upravitelj
Meri Šitić

Predmet: rezervacija novčanih sredstava po predmetu 8 P- 2790/11 Trgovačkog suda u Splitu.

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj 12 St 1566/2016 otvoren je 22. prosinca 2017. stečajni postupak nad dužnikom Nostromo d.o.o. OIB 87243360111.

Za stečajnog upravitelja imenovan je Dean Prelević.

Istim rješenjem zaključen je stečajni postupak nad dužnikom Nostromo d.o.o. a stečajni upravitelj je ovlašten da i nakon zaključenja stečajnog postupka zastupa stečajnu masu dužnika Nostromo d.o.o. te u ime i za račun stečajne mase unovči imovinu i prikupljenim sredstvima namiri troškove postupka, a neiskorišteni iznos uplati u Fond za pokriće troškova stečajnog postupka i podnese sudu o tome pismeno izvješće.

Pred trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem 8 P- 2790/11 dana 09.03.2017 donesena je prvostupanjska presuda u premetu u kojem Nostromo d.o.o. u stečaju, kao tužitelj, tuži radi isplate tuženika Laurus – Bellevue d.o.o. u stečaju. Po predmetnoj presudi tuženik Laurus –Bellevue d.o.o. dužan je isplatiti tužitelju Nostromo d.o.o. u stečaju iznos od 433.861,38 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 02.11.2008. pa do isplate. Predmet se po žalbi nalazi na Visokom trgovačkom sudu u Zagrebu.

Slijedom iznijetoga predlaže se stečajnom sudu i stečajnom upravitelju da na slijedećoj skupštini vjerovnika donese odluku o rezervaciji sredstava za eventualnu isplatu po pravomoćnosti predmetne presude, a u korist stečajne mase Nostromo d.o.o. u stečaju.

Predlažemo da se odluka o rezervaciji sredstava dostavi i stečajnom upravitelju Nostroma d.o.o. u stečaju.

Split, 25.03.2019.

DEAN PRELEVIĆ
STEČAJNI UPRAVITELJ

Posl. br. 12. St-1566/2016

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska br. 6

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po sucu tog suda Pašku Bačiću, kao stečajnom sucu, u stečajnom postupku povodom prijedloga predlagatelja FINANCIJSKE AGENCIJE, Regionalni centar Split, Mažuranićevo šetalište 24b, OIB: 85821130368, za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom NOSTROMO d.o.o. Split, Kraj Sv. Marije 10, OIB: 87243360111, dana 22. prosinca 2017.

riješio je

I. Otvara se stečajni postupak nad dužnikom NOSTROMO d.o.o. Split, Kraj Sv. Marije 10, OIB: 87243360111.

II. Stečajni postupak je otvoren 22. prosinca 2017. u 10,00 sati, kada je ovo rješenje objavljeno na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova.

III. Za stečajnog upravitelja imenuje se Dean Prelević, dipl. pravnik iz Splita, Gundulićeva 22, OIB: 10098946497.

IV. Zaključuje se stečajni postupak nad dužnikom NOSTROMO d.o.o. Split, Kraj Sv. Marije 10, OIB: 87243360111, MBS: 060166605.

V. Stečajni upravitelj je ovlašten i nakon zaključenja stečajnog postupka zastupati stečajnu masu dužnika te u ime i za račun stečajne mase može unovčiti imovinu dužnika i prikupljenim sredstvima namiriti nastale troškove stečajnog postupka, a neiskorišteni iznos uplatiti u Fond za pokriće troškova stečajnog postupka te o obavljenim radnjama podnijeti sudu pisano izvješće.

VI. Otvaranje i zaključenje stečajnog postupka upisat će se u sudski registar, a nakon pravomoćnosti ovog rješenja registarski odjel ovog suda će provesti brisanje dužnika iz sudskog registra.

VII. Ovo rješenje će se objaviti na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova.

Obrazloženje

Financijska agencija, Regionalni centar Split (u daljnjem tekstu FINA) podnijela je ovom sudu 30. lipnja 2016. prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom

dužnikom NOSTROMO d.o.o. Split, a sukladno odredbama čl. 444. st. 2. Stečajnog zakona (Narodne novine 71/15 i 104/17, dalje SZ).

U prijedlogu FINE u bitnom je navedeno da dužnik na dan 1. rujna 2015., u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje, ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 2337 dana, u ukupnom iznosu od 377.758,17 kn, kao i da prema podacima koji su dostavljeni od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje dužnik ima zaposlenih, a predlagatelj da ne raspolaže s drugim podacima o imovini dužnika.

Povodom podnesenog prijedloga, rješenjem ovog suda posl. br. 12. St-1566/2016 od 1. ožujka 2017. pokrenut je prethodni postupak radi utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom.

Tijekom prethodnog postupka, utvrđeno je da su u konkretnom slučaju ispunjene pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, budući da kod dužnika postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje.

Odredbom čl. 5. st. 1. i 2. SZ-a propisano je da se stečajni postupak može otvoriti ako sud utvrdi postojanje stečajnog razloga, a kao stečajni razlozi propisani su: nesposobnost za plaćanje i prezaduženost.

Prema odredbi čl. 6. st. 2. SZ-a smatrat će se da je dužnik nesposoban za plaćanje ako u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršnih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa. Sukladno čl. 6. st. 4. SZ-a, postojanje te okolnosti dokazuje se potvrdom Financijske agencije.

FINA je za potrebe prethodnog postupka dostavila ovom sudu potvrdu o neizvršenim osnovama za plaćanje dužnika kojom se potvrđuje da dužnik na dan 24.03.2017., u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje, ima evidentirane neizvršne osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 2906 dana. Kako je dakle iz te potvrde FINE razvidno da dužnik u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršne osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju dužem od 60 dana, to je samim time očito da kod istog postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje u smislu odredbi čl. 6. st. 1., st. 2. podstavak 1. i st. 4. SZ-a. Uostalom, i zastupnik po zakonu dužnika je priznao postojanje blokade računa dužnika te je potvrdio točnost podataka iz potvrde FINE o evidentiranim neizvršenim osnovama za plaćanje dužnika.

Međutim, osim ispunjenja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, iz rezultata prethodnog postupka također proizlazi i da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova stečajnog postupka.

Naime, dužnik je podneskom od 14.03.2017. god. dostavio u spis izvješće o financijsko-gospodarskom stanju, bruto bilancu za 2016. godinu, kao i popis imovine i obveza. Iz dostavljenog popisa imovine dužnika proizlazi da dužnik nema imovine, budući da u tom popisu nije navedena bilo kakva imovina dužnika.

U svom iskazu danom na ročištu u prethodnom postupku zastupnik po zakonu dužnika Zlatko Marinović iz Splita je izjavio da je dužnik osnovan 2000. godine te da se društvo kao osnovnom djelatnošću bavilo pružanjem ugostiteljskih usluga, a u naravi da se radilo o

vođenju jedne kavane koja se bavila posluživanjem hrane i pića. Naveo je da se ta kavana nalazi u prostoru kojeg dužnik drži temeljem dugogodišnjeg ugovora o najmu, a koji ugovor da je sklopljen sa šest vlasnika prostora od kojih su dvojica u Francuskoj, a jedan u Americi. Nadalje je naveo da je dužnik u prosjeku imao šest zaposlenih djelatnika, a kako je trenutno kavana u zatvaranju zbog nemogućnosti nastavka poslovanja to da su stoga raskinuti ugovori sa zaposlenicima. Kao osnovne probleme u poslovanju dužnika, istakao je manjak posla odnosno dolazak konkurencije, kao i visinu najamnine te nemogućnost postizanja dogovora sa svim suvlasnicima tog prostora. Pri tom je naglasio da je sa suvlasnicima prostora u kojem se nalazi kavana dogovoreno da sve ono što je dužnik ulagao u taj prostor te istog opremao, nakon isteka prvog osmogodišnjeg ugovora o najmu, ostaje u vlasništvu vlasnika prostora odnosno najmodavaca, a koji osmogodišnji ugovor da je istekao 2008. godine. Kasnije, ugovor o najmu da se produživao za daljnjih pet, odnosno po dvije godine. Naveo je da se osnovne obveze dužnika odnose se na obveze prema Poreznoj upravi i to za neplaćeni PDV te razne druge poreze i doprinose, dok su obaveze prema djelatnicima s osnova plaća u cijelosti podmirene.

U odnosu na imovinu dužnika, izjavio je da dužnik u svom vlasništvu nema nikakve vrijednije imovine. Dužnik dakle da nema niti da je ikada imao nekretnina, a isto tako da nema ni vrijednijih pokretnina kao što su automobili, vrijedniji strojevi, brodovi i sl. Nadalje, dužnik da nema ni bilo kakvih drugih pokretnina, opreme ili zaliha robe. Istakao je da je inventar kavane nabavljen još 2000. godine te da se radi o inventaru starosti preko 15 godina, a koji inventar da sukladno sklopljenom ugovoru o najmu pripada vlasnicima tog prostora. Isto tako, izjavio je da dužnik nema nikakvih značajnijih zaliha pića odnosno hrane budući da se ista u zadnje vrijeme nabavljala na dnevnoj odnosno tjednoj bazi. Napomenuo je da dužnik ima nešto nenaplaćenih potraživanja, u iznosu od oko 30.000,00 kn, a koja do sada nisu naplaćena, iako su dužnicima poslani računi. Na posebno pitanje suda, a vezano za podatke navedene u dostavljenoj bilanci dužnika za 2016. godinu, odnosno podatke o postojanju pogonskog inventara i pokušava te podatke o novcu u banci i blagajni dužnika u iznosu od 949.737,52 kn, z.z. dužnika Zlatko Marinović je naveo da dužnik nema pogonskog inventara ni pokušava, a ako bi se isto odnosilo na opremu kavane to da ta oprema, kao što je već naveo, ima ostati u prostoru kao vlasništvo najmodavaca. Nadalje, izjavio je da dužnik nema bilo kakvog novca ni na računu niti u blagajni društva, a pogotovo ne u iznosu koji je naveden u bilanci, budući da je prosječno stanje blagajne kod dužnika predstavljao iznos dnevnog utrška i ništa više od toga. Prema tome, ponovio je da dužnik nema nikakvog novca u blagajni niti na računu.

Iz naprijed navedenog iskaza zastupnika po zakonu dužnika, a koji je rješenjem o pokretanju prethodnog postupka i na održanom ročištu upozoren na pravne posljedice davanja netočnih ili nepotpunih podataka o imovini dužnika odnosno davanja lažnog iskaza, kao i iz dostavljenog popisa imovine i obveza dužnika, razvidno je da dužnik nema vrijednije imovine koja bi ušla u stečajnu masu i iz koje bi se mogli podmiriti troškovi stečajnog postupka. Sukladno navedenom, jedinu imovinu dužnika čine novčane tražbine odnosno nenaplaćena potraživanja, a koja po ocjeni ovog suda ne predstavljaju likvidnu imovinu dostatnu za podmirenje troškova stečajnog postupka, budući da se samim potraživanjem ne mogu namiriti svi neizbježni troškovi koji nastaju u stečajnom postupku, a niti je bez raspoloživih novčanih sredstava, kojih po izjavi Zlatka Marinovića dužnik nema, moguće pokrenuti i voditi postupke radi naplate tih potraživanja.

Odredbom čl. 132. st. 1. SZ-a propisano je da ako prije otvaranja stečajnog postupka sud utvrdi da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti, rješenjem će pozvati osobe koji imaju

pravni interes za provedbom stečajnog postupka da u roku od 15 dana uplate predujem za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka. Odredbom čl. 132. st. 2. SZ-a propisano je da ako osobe iz stavka 1. ovog članka ne predujme traženi iznos, sud će donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka.

Kako je dakle tijekom prethodnog postupka utvrđeno postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje dužnika, dok je isto tako iz rezultata prethodnog postupka (prvenstveno iz izjave z.z. dužnika i dostavljenog popisa imovine dužnika) proizašlo da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova stečajnog postupka, to je stoga ovaj sud rješenjem pod posl. br. 12. St-1566/2016 od 24. srpnja 2017. pozvao sve osobe koje imaju pravni interes za redovitim provođenjem stečajnog postupka nad dužnikom da u roku od 15 dana, a koji rok počinje teći protekom osmog dana od objave tog rješenja na e-oglasnoj ploči suda, solidarno predujme na depozitni račun ovog suda iznos od 20.000,00 kn za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka uz upozorenje da će se, ako zatraženi predujem ne bude uplaćen, donijeti rješenje o otvaranju i istovremenom zaključenju stečajnog postupka nad dužnikom, a sve to sukladno naprijed navedenim odredbama čl. 132. SZ-a.

Rješenje ovog suda od 24. srpnja 2017. god. objavljeno je na e-Oglasnoj ploči suda istoga dana kada je i doneseno, međutim nitko od vjerovnika odnosno eventualno zainteresiranih osoba nije postupio po pozivu suda i u određenom roku, a niti nakon proteka tog roka, uplatio zatraženi predujem. Samim time, u konkretnom slučaju su se ispunili uvjeti za donošenje rješenja o otvaranju i istovremenom zaključenju stečajnog postupka nad dužnikom.

Izbor i imenovanje stečajnog upravitelja u ovom predmetu obavljeno je metodom slučajnog odabira s liste A i liste B stečajnih upravitelja za područje nadležnosti ovog suda.

Slijedom navedenog, a temeljem odredbi čl. 132. st. 1. i 2. SZ-a, odlučeno je kao u toč. I. do IV. izreke ovog rješenja.

Budući da je sukladno odredbama čl. 89. st. 1. toč. 13., čl. 133. st. 1. SZ-a i ostalim odredbama Stečajnog zakona, stečajni upravitelj dužan i nakon zaključenja stečajnog postupka zastupati stečajnu masu stečajnog dužnika te u ime i za račun stečajne mase može unovčiti imovinu dužnika i prikupljenim sredstvima podmiriti troškove stečajnog postupka, odnosno u slučaju ispunjenja potrebnih uvjeta predložiti nastavak postupka radi naknadne diobe, to je stoga riješeno kao pod toč. V. izreke ovog rješenja.

Odluka pod toč. VI. izreke ovog rješenja temelji se na odredbama čl. 132. st. 4. u vezi s čl. 286. st. 3. SZ-a, dok se odluka pod toč. VII. izreke temelji se na odredbama čl. 12. st. 1. i 2. i čl. 132. st. 3. SZ-a.

U Splitu, 22. prosinca 2017.

SUDAC
Paško Bačić
za točnost otpravka
ovlašteni službenik
Katarina Raos

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska br. 6, Split

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, po sudu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja NOSTROMO d.o.o. OIB: 87243360111, sa sjedištem u Splitu, Kraj sv. Marije 10, koga zastupa punomoćnica Elen Kuvač, odvjetnica u Šibeniku, protiv tuženika LAURUS-BELLEVUE, d.o.o., u stečaju, OIB: 30066470924, sa sjedištem u Splitu, Bana J. Jelačića 2, koga zastupa punomoćnik Vedran Kologranić, odvjetnik u Splitu, radi isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika dana 19. prosinca 2016. godine, objavljene dana 9. ožujka 2017. godine

presudio je

I Dužan je tuženik LAURUS-BELLEVUE, d.o.o., u stečaju, OIB: 30066470924, u roku od 8 dana, isplatiti tužitelju NOSTROMO d.o.o. OIB: 87243360111, iznos od 433.861,38 kn, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 2.11. 2008. godine do 30.06.2011.godine po stopi od 14% godišnje, od 1.07.2011.godine do 31.07.2015.godine po stopi od 12% godišnje, od 1.08.2015.godine do 31.12.2015.godine po stopi od 8,14% godišnje, od 1.01.2016.godine do 30.06.2016.godine po stopi od 8,05 % godišnje, od 01.07.2016.godine pa do 31.12. 2016. godine po stopi od 7,88 %, a od 1.1. 2017. godine pa do isplate po stopi od 9,68% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

II Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim potražuje od tuženika da mu u roku od 8 dana isplati iznos od 126.988,62 kn, zajedno sa pripadajućim kamatama koje teku od 2.11.2008. godine, pa do isplate po stopi od 15 % godišnje, a u slučaju promjene stope

zatezne kamate prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena.

III Dužan je tuženik, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju na ime troškova postupka iznos od 73.958,50 kn, dok se tužitelj odbija za više traženi trošak u iznosu od 22.091,50 kn.

Obrazloženje

Pred ovim sudom zaprimljena je dana 2. studenog 2011. godine tužba tužitelja NOSTROMO d.o.o. OIB: 87243360111, protiv tuženika LAURUS-BELLEVUE, d.o.o., u stečaju, OIB: 30066470924, radi isplate.

U tužbi se navodi da su stranke dana 5. srpnja 2004. godine sklopile Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji i zakupu, temeljem kojeg je tuženik dao tužitelju na korištenje kuhinju, restoran i kavanu u hotelu "Bellevue". Tužitelj je temeljem tog ugovora trebao osigurati opremu i inventar, te izvršiti ulaganja u navedeni prostor kako bi u istom mogao obavljati djelatnost, a sukladno čemu je tužitelj i postupio.

Predmetni ugovor je sporazumno raskinut dana 1. studenog 2006. godine i od tada nema više nikakav učinak. Tužitelj je od tog datuma prestao s korištenjem navedenog prostora tuženika.

Parnične stranke su dana 6. studenog 2006. godine sklopile Sporazum, a kojim Sporazumom je utvrđeno da tužitelj prenosi i ostavlja u vlasništvo tuženika svu opremu i inventar, kao i sva ulaganja koja je izvršio u poslovni prostor kuhinje, restorana i kavana hotela "Bellevue", a čija vrijednost iznosi 560.850,00 kn, a kako je utvrđeno u čl.4. Sporazuma.

U članku 5. Sporazuma stranke su se usuglasile da tuženik navedeni iznos od 560.850,00 kn isplatiti tužitelju najkasnije do 1. studenog 2008. godine. Stoga se predlaže sudu donijeti presudu kojom će naložiti tuženiku da isplati tužitelju iznos od 560.850,00 kn, sa pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 2. studenog 2008. godine.

Pred ovim sudom zaprimljen je dana 18. svibnja 2012. godine tuženikov odgovor na tužbu. Tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, te osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva.

U odnosu na navod tužitelja da su stranke 5. srpnja 2004. godine sklopile Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji, temeljem kojeg je tuženik dao tužitelju na korištenje kuhinju, restoran i kavanu u hotelu "Bellevue", te na navod tužitelja kako je trebao osigurati opremu i inventar i izvršiti ulaganje u prostor, iz navedenog da je razvidno da tužitelj nije dokazao da bi on uistinu izvršio određena ulaganja u navedeni prostor te osigurao opremu. Dakle, tuženik osporava tužitelju da bi isti izvršio ulaganja na koja se poziva, a za što ne prileži niti jedan materijalni dokaz.

Tuženik nadalje u odgovoru na tužbu navodi, da su stranke nakon Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji od 5. srpnja 2004. godine, sklopile čitav niz ugovora pa se tako u Ugovoru o poslovno tehničkoj suradnji od 25. studenog 2004. godine u članku 7. izričito navodi da će ugovorne strane o značajnijim ulaganjima u prostor i opremu sačiniti poseban anex.

U Aneksu br.2. Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji i zakupu kavane stečajnog dužnika, u članku 4. se izričito navodi da nakon što zakupoprimac dokaže visinu ulaganja u adaptaciju kavane, da će stranke novim anexom regulirati međusobna prava i obveze, te usuglasiti način kompenzacije za uložena sredstva. Tužitelj nikada nije dokazao visinu ulaganja, pa prema tome nikakav anex nije sklopljen.

Tuženik nadalje navodi da je tužitelj uz tužbu priložio i Sporazum od 6. studenog 2006. godine, ali njegovo pozivanje na Sporazum koji je sačinio u ime tuženika sada pok. stečajni upravitelj Arsen Lozić, dva dana prije isteka zastarnog roka ne može biti dokaz o osnovanosti tužiteljevog potraživanja. Tuženik se pri tom poziva na izvješće stečajnog upravitelja od 2. studenog 2005. godine u predmetu ovog suda 10.St-83/02 u kojem je navedeno da ugovor sa tuženikom ističe u listopadu 2005. godine i da stečajni upravitelj nije predložio njegovo odobrenje. Kako sudski vještak još nije utvrdio visinu ulaganja, te kako je vrijednost pruženih usluga tužitelja prema stečajnom dužniku veća od fakturiranog najma, da će obračun biti izvršen početkom sljedećeg mjeseca o čemu će sud biti pravovremeno izviješten. Međutim, sud nikada nije obaviješten o nikakvom obračunu međusobnih potraživanja, niti je utvrđena visina ulaganja. Stoga tuženik ističe da se ne može razaznati na temelju čega je sada pok. Arsen Lozić potpisao Sporazum od studenog 2006. godine.

Podneskom od 28. listopada 2013. godine tuženik je istakao prigovor ništetnosti Sporazuma od 6. studenoga 2006. godine, sa obrazloženjem, da iz formulacije kako je tužitelj trebao osigurati opremu i inventar kao i izvršiti određena ulaganja, proizlazi da nije dokazao da bi uistinu izvršio određena ulaganja.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene spisu, saslušao parnične stranke, svjedoka Stipu Malenicu, te proveo vještačenja po vještacima građevinske struke, financijske struke i galeriste.

Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

Među strankama nije sporno:

- da je između tužitelja i tuženika zaključen dana 5. srpnja 2004. godine Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji i zakupu;
- da su između stranka zaključeni Anex 1 i Anex 2 Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji i zakupu;
- da su stranke zaključile Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji i zakupu kavane stečajnog dužnika;

- da su stranke zaključile Anex I Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji i zakupu kavane stečajnog dužnika;
- da su stranke 2.siječnja 2006. godine zaključile Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji kojim su Ugovorom ugovorile da će tužitelj pružati usluge cateringa za pansionerske goste hotela, te za one usluge koje hotel ponudi turističkim i drugim agencijama i korisnicima;
- da je između tužitelja i tuženika sklopljen Sporazum dana 6.studenog 2006. godine.

Uvidom u Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji proizlazi da je isti zaključen 5. srpnja 2004. godine između pamičnih stranaka. Tuženik je dao u zakup kuhinju i restoran hotela "Bellevue" sa pripadajućom opremom i inventarom, a nedostajuću opremu i inventar je trebao osigurati tužitelj. Ugovor je zaključen na rok od 3 mjeseca i to od 5. srpnja 2004. do 5. listopada 2004. godine. Obveza tužitelja je regulirana člankom 3., a isti je u navedenom periodu od 3 mjeseca trebao zaposliti određeni broj radnika stečajnog dužnika (tuženika) i plaćati stečajnom dužniku troškove navedene u članku 3. Ugovora. Uvidom u Anex I. Ugovora proizlazi da su stranke utvrdile da je u zakup dan i otvoren prostor pod arkadama hotela.

Nadalje, iz uvida u Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji i zakupu kavane stečajnoj dužnika proizlazi da su stranke istog zaključile u studenom 2004. godine, a u članku 1. su konstatirale da je zaključen Ugovor od 5. srpnja 2004. godine. Člankom 2. Ugovora je utvrđeno da je na temelju rješenja suda od 29. listopada 2004. godine kojom je odobreno davanje kavane u zakup, stečajni dužnik dao u zakup kavanu sa odgovarajućom javnom površinom hotela "Bellevue" sa pripadajućom raspoloživom opremom i inventarom. Trajanje zakupa je određeno do 31. prosinca 2004. godine. Člankom 7. ovog Ugovora navedeno je da će se o značajnijim ulaganjima u prostor i opremu, stranke posebno dogovoriti, dok je ulaganje u tekuće održavanje obveza zakupca.

Ovom tužbom tužitelj potražuje naknadu od tuženika iz osnova prijenosa tuženiku i ostavljanja mu u vlasništvo, opreme, inventara i ulaganja koja su izvršena u poslovnom prostoru kuhinje, restorana i kavane hotela "Bellevue", a čiju vrijednost su stranke utvrdile u iznosu od 560.850,00 kn.

Tuženik negira da bi temeljem navedenog Sporazuma bila izvršena ulaganja, radi čega je istakao prigovor ništetnosti navedenog Sporazuma.

Uvidom u predmetni Sporazum proizlazi da su stranke suglasno utvrdile da je između tužitelja i tuženika dana 5. srpnja 2004. godine zaključen Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji i zakupu, temeljem kojeg je tvrtka Laurus-Bellevue, d.o.o., u stečaju dala na korištenje tvrtki Nostromo d.o.o. kuhinju, restoran i kavanu u hotelu "Bellevue", te da je tvrtka Nostromo d.o.o. trebala osigurati opremu i inventar kao i izvršiti određena ulaganja u navedeni prostor, a po čemu je tvrtka i postupila, te osigurala potrebnu opremu i inventar i uredila prostor radi obavljanja djelatnosti. Člankom 2. Sporazuma stranke su suglasno raskinule Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji i zakupu od 5. srpnja 2004.

godine, s tim da se Ugovor raskida s danom 1. studenog 2006. godine i od navedenog dana nema više nikakvog učinka. Člankom 3. su stranke utvrdile da Nostromo d.o.o. sa 1. studenog 2006. godine je prestao s korištenjem kuhinje i restorana u hotelu "Bellevue". Stranke su predmetnim Sporazumom (članak 4) utvrdile da Nostromo d.o.o. prenosi i ostavlja u vlasništvu tvrtki Laurus-Bellevue, d.o.o., u stečaju, svu opremu i inventar kao i sva ulaganja čija vrijednost iznosi 560.850,00 kn, a sve prema Procjeni ulaganja u kavanu i restoran hotela "Bellevue". U članku 5. stranke su se usuglasile da će iznos iz članka 4. tuženik tužitelju isplatiti najkasnije do 1. studenog 2008. godine.

Razlozi ništavosti propisani su člankom 322. Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine» broj: 35/05. i 41/08., 125/11 i 78/15 – dalje ZOO). Temeljem navedene odredbe ugovor je ništetan ako je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva.

Ovaj sud nije našao da bi predmetni sporazum bio ništetan u smislu odredbe čl. 322. ZOO-a. Čak ako bi sud i prihvatio navod tuženika da stečajni upravitelj nije mogao bez suglasnosti zaključiti predmetni Sporazum, Sporazum ostaje valjan budući da nema zakonskih povreda na strani tužitelja (čl. 322. st.2. ZOO-a).

Ugovor, pa tako i predmetni Sporazum, obvezuje stranke koje su ga zaključile, poštujući načelo pacta sunt servanda.

Međutim, među strankama je ostalo sporno da li su izvršena ulaganja navedena u Sporazumu, a i sama procjena ulaganja.

Iz isprava priloženih spisu proizlazi da je bivši stečajni upravitelj tuženika podnio sudu u predmetu pod poslovnim brojem 10.St-83/02 dopis naslovljen kao procjena ulaganja u kavanu i restoran hotela "Bellevue". Izvješće je podnijeto ovom sudu dana 18.travnja 2006. godine. Stečajni upravitelj je naveo da procjenu ulaganja treba podijeliti na dva dijela i to do sada uložena sredstva koja su utrošena u popravak hotela i koja iznose 238.550,00 kn i opremu koja se danas koristi u hotelu (TV ekran, stolice, stolovi, reproduksijske slike) u iznosu od 315.800,00 kn. Također je navedeno da bivši najmoprimac (tužitelj) nije priložio račune za uložena sredstva, a ni vještvo sudskog vještaka o uložnim sredstvima. Stoga je predloženo sudu da odobri angažiranje sudskog vještaka za građevinarstvo, koji će utvrditi visinu stvarno uložnih sredstava u investicijsko održavanje i opremu kavane i restorana, za koja će stečajni dužnik biti obvezan prema bivšem zakupoprimecu.

Na listu 92 spisa navedena je procjena ulaganja u kavanu i restoran hotela "Bellevue" sačinjen od strane tužitelja, uvidom u koji proizlazi da ta procjena iznosi 560.850,00 kn. Uz procjenu ulaganja u kavanu i restoran hotela "Bellevue" dostavljeni su računi tužitelja vezani za ulaganje u predmetni objekt (list spisa 94 do 103).

Sud je zaključkom 10.St-83/02 od 30.kolovoza 2006. godine naložio stečajnom upravitelju tuženika da usuglasi međusobne odnose između stečajnog dužnika i društva Nostromo d.o.o. na način da se zapisnički utvrde međusobna potraživanja i dugovanja, a što se odnosi na raniji Ugovor o zakupu.

Tako su stranke sastavile Zapisnik o usklađivanju međusobnih potraživanja i dugovanja (list spisa 107 do 108) te utvrdile da su uložena sredstva u adaptaciju i opremu kavane, ali da njihova veličina nije točno utvrđena, s tim da je Nostromo d.o.o. stečajnom dužniku prezentirao procjenu uložених sredstava, ali visinu uložених sredstava stečajni upravitelj smatra nedokazanom dok je ne utvrdi sudski vještak. Također je konstatirano da stečajni dužnik (tuženik) koristi dio opreme Nostroma d.o.o. bez ikakve naknade, a u koju opremu spadaju stolice i stolovi restorana pod arkadama, slike, audio oprema itd. Stečajni upravitelj smatra da bi povrat ove opreme Nostromu d.o.o. obvezvrijedio izgled kavane i restorana.

Dakle, pregledom isprava koje su priložene spisu, proizlazi da je tužitelj vršio ulaganja o čemu je dokaze prezentirao zastupniku po zakunu tuženika. Također proizlazi iz uvida u dokumentaciju priloženu spisu, da nije izvršena procjena ulaganja u opremu i inventar, a koji su se oprema i inventar i dalje nastavali koristiti od strane tuženika.

Na sporne okolnosti ispunjavanja obveza iz Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji te sporazuma stranaka odlučeno je saslušati zz tužitelja i tuženika koji su saslušani na ročištu održanom pred ovim sudom dana 28. ožujka 2014. godine.

U svom iskazu zz tužitelja u bitnom ističe da je poslovna suradnja između društva Nostromo d.o.o. i Laurus -Bellevue, d.o.o., u stečaju, uspostavljena na temelju Ugovora od 05. srpnja 2004. godine nakon čega je društvo Nostromo d.o.o. ušlo u zakup kavane hotela "Bellevue". Prije toga kavana da je bila devastirana i zapuštena zbog ratnih okolnosti koje su bile u Republici Hrvatskoj tako da je zadnje ulaganje u kavanu izvršeno 1979. godine. Kako se radilo o zaštićenom objektu spomenika kulture da bi se moglo nastaviti s obavljanjem ugostiteljske djelatnosti trebalo je pristupiti temeljitoj sanaciji i ulaganjima u predmetni prostor. Nakon što je preuzeta kavana, tužitelj je utvrdio pravo stanje zapuštenosti objekta, pa je između njega, stečajnog upravitelja gospodina Lozića i gospodina Pleića dogovoreno koji su nužni zahvati koje treba obaviti u prostoru da bi se moglo pristupiti obavljanju djelatnosti u kavani. To znači da je trebalo zamijeniti zastore, lakirati parkete, promijeniti stolice unutra i ispred kavane, zamijeniti ostali interijer u kavani koji je bio dotrajaao i neispravan, riješiti pitanje ventilacije i slično. Nakon što su se dogovorili radovi koje treba obaviti, sa strane tužitelja, tužitelj je pristupio provedbi dogovorenih ulaganja koja su obavljala specijalizirana poduzeća koja su bila angažirana. Za svaku stavku u ulaganjima bio je upoznat gospodin Lozić kao stečajni upravitelj i ništa se nije moglo dogoditi u prostoru bez njegove suglasnosti ili po njemu ovlaštene osobe koja je djelovala u hotelu "Bellevue". Prema tome i nakon što su se izvršila dogovorena ulaganja, te što se prostor prveo svrsi tijekom 2004. godine od strane tužitelja, započet je rad u kavani "Bellevue" u sklopu hotela "Bellevue" u Splitu. Kada su završena ulaganja u objekt, izvršena je procjena ulaganja od strane tužitelja, koja je procjena egzaktna, dokaziva jer se nalaze u prostoru i potvrđena računima koji se odnose na troškove izvršenih ulaganja. ZZ tužitelja je sastavio procjenu ulaganja u iznosu od 560.850,00 kn, koju je prihvatio stečajni upravitelj, te je sve to utvrđeno u Sporazumu od 06.11.2006. godine. Štoviše stečajni upravitelj tuženika je navedenu svotu uključio u postupak dokapitalizacije tuženika Laurus-Bellvue, d.o.o., u stečaju, o čemu se

vodio postupak pred ovim sudom u predmetu P-2439/02, te je izrekom u presudi navedeno da dokapitalizaciju, između ostalog, čine i ulaganja koja su izvršena od društva Nostromo d.o.o., u iznosu od 560.850,00 kn. Zašto stečajni upravitelj tuženika i sud tužitelju nisu ponudili sklapanje aneksa ugovora o poslovno tehničkoj suradnji kojim bi sve prethodno dogovoreno bilo evidentirano, tužitelju nije poznato, ali svaka radnja koja se odnosila na izvršena ulaganja bila je dogovorena sa stečajnim upraviteljem. Nakon što je potpisao Sporazum i izvršio procjenu ulaganja, tužitelj je za ta potraživanja teretio tuženika, te mu dostavio dokumentaciju koja se odnosi na izvršena ulaganja u objekt kavane hotela "Bellevue" u Splitu. Ta ulaganja su na licu mjesta i danas vidljiva i mogu se provjeriti na licu mjesta jer svima koji su bili uključeni u ovaj posao je bilo poznato kakvo je stanje kavane bilo prije preuzimanja od strane društva Nostromo d.o.o. Tužitelj je morao za svako ulaganje imati odobrenje stečajnog upravitelja, a svim tim dogovorima koji se tiču ulaganja u predmetni objekt bio je prisutan gospodin Stipe Malenica, tada u svojstvu tehničkog rukovoditelja hotela. ZZ tužitelja je naveo da je neke račune izdavao tužitelj, a da su neki računi izdati tužitelju od stranc davatelja usluga.

U svom iskazu zz tuženika ističe da je dužnost stečajne upraviteljice društva Laurus-Bellevue, d.o.o., u stečaju, preuzela u 9.mjesecu 2011. godine od ranijeg stečajnog upravitelja Arsena Lozića. Prilikom primopredaje sastavljen je primopredajni zapisnik iz kojeg bi proizlazilo da društvo Laurus-Bellevue, d.o.o., u stečaju, nema nikakvih nepodmirenih obveza prema društvu Nostromo d.o.o. nakon raskidanja poslovne suradnje na temelju Ugovora od 05.07.2004.godine. Štoviše, zz tuženika je, nakon što je stigla predmetna tužba u ovoj pravnoj stvari dodatno pregledala cjelokupnu dokumentaciju koja se odnosi na poslovne Laurus-Bellevue, d.o.o., u stečaju od 2004. godine, pa nadalje, te je tom prilikom utvrdila da nema nikakvo evidentirano dugovanje prema tužitelju koje bi proizlazilo iz procjene na temelju koje je sklopljen Sporazum od 06.11.2006.godine između tužitelja i tadašnjeg stečajnog upravitelja tuženika. U knjigovodstvu tuženika postoji knjigovodstvena kartica za dobavljače uključujući i Nostromo d.o.o. Međutim, stanje te kartice je 0, što znači da nema nepodmirenih obveza. Štoviše, ako je tužitelj tijekom 2004.godine vršio ulaganja u kavanu "Bellevue" u navedenom razdoblju nije bilo nikakve zapreke da za izvršena ulaganja koja je dogovorio sa stečajnim upraviteljem izda račun koji bi se trebao platiti, obzirom da je društvo Laurus-Bellevue, d.o.o., u stečaju i u 2004. i 2005. godini pozitivno poslovalo i nije bilo nikakve zapreke da uredno podmiruje svoje obveze iz poslovanja. Ako se pregleda pisana korespondencija koja se odnosi na sklapanje Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji od 05.07. 2004.godine, a koja se nalazi u knjigovodstvu tuženika, za utvrditi je da je tadašnji stečajni upravitelj tuženika Arsen Lozić imao uputu suda u kojoj je navedeno da bi se ulaganja u kavanu hotela "Bellevue" koja se daje u zakup mogla kretati od 5 do 15 tisuća EUR-a, pa uzimajući pravni položaj stečajnog upravitelja prema Stečajnom zakonu u odnosu na sud i vjerovnike nije joj jasno kako je stečajni upravitelj Arsen Lozić mogao prihvatiti toliki obim ulaganja, a da za to nije imao suglasnost stečajnog suca niti tijela stečajnog dužnika. Također nakon što je došlo do pokretanja ovog postupka zz tužitelja je pregledala knjigovodstvenu dokumentaciju-kartice svih dobavljača koji su bili evidentirani u poslovnim knjigama tuženika te tom prilikom utvrdila da je Laurus-Bellevue, d.o.o., u stečaju, u 2004. i 2005. imao troškove s osnova nabavke cvijeća, zamjene zastora, te drugih troškova koji se tiču ulaganja u kavanu od strane dobavljača (

Domooprema i slično) i svi ti dobavljači su za isporučenu robu i usluge ispostavljali račune koji su uredno podmireni obzirom da nije bilo zapreke da se obveze podmire iz tekućeg poslovanja stečajnog dužnika. Prema tome na temelju pregledane dokumentacije koja se nalazi kod stečajnog dužnika, društvo Laurus-Bellevue, d.o.o., u stečaju, nema nikakvih nepodmirenih obveza prema nikome od dobavljača iz poslovne suradnje u 2004. godine, 2005. godine i 2006. godine, uključujući i tužitelja, radi čega se od strane tuženika osporava utužena tražbina.

Na okolnost dogovora stranaka o ulaganjima tužitelja obuhvaćenim Sporazumom iz studenog 2006. godine proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Stipe Malenice na ročištu održanom dana 28. svibnja 2014. godine.

Saslušan kao svjedok Stipe Malenica u svom iskazu u bitnom ističe da je zaposlenik društva Laurus-Bellevue, d.o.o., u stečaju, od 1996. godine u funkciji direktora - predsjednika uprave do 2002. kada je otvoren stečajni postupak, a odlukom stečajnog upravitelja od tada je obavljao poslove voditelja hotela sve do 01.4.2012. godine, kada mu je nova stečajna upraviteljica Meri Šitić otkazala ugovor o radu neposredno pred umirovljenje bez mogućnosti da mu produži radni odnos do ostvarivanja prava na starosnu mirovinu. Kako je odlukom stečajnog upravitelja imenovan voditeljem hotela, svjedok je zapravo vodio poslovanje hotela, a sve formalne odluke koje su se odnosile na stečaj i ugovore prema vjerovnicima i dužnicima sklapao je stečajni upravitelj kao zakonski zastupnik. Tako je i ugovor o poslovnoj suradnji sa društvom Nostromo d.o.o. sklopio stečajni upravitelj tuženika. Međutim, kako je svjedok bio voditelj hotela ima saznanja kako je tekla realizacija ugovora osobito u dijelu vezano za ulaganja tužitelja prilikom ulaska u hotel "Bellevue". Tako je svjedoku poznato da je društvo Nostromo d.o.o. nakon preuzimanja hotela "Bellevue" na temelju Ugovora iz 2004. godine, izvršio potpuno renoviranje i restorana i kavane na način da je uredio prozore i zidove u kavani i restoranu, promijenio parkete, zamijenio zastore u kavani, promijenio sve sjedalice u štekatu ispred kavane, kupio novi televizor koji se nalazio u kavani, te u cijelosti obložio kavanu i restoran sa slikama koje se i danas nalaze u hotelu. Ovo ulaganje je bilo dogovoreno sa tadašnjim stečajnim upraviteljem, sada pokojnim Arsenom Lozićem i bio je na sastancima kada se govorilo da će se pitanje ulaganja razriješiti nakon što se proda hotel u stečaju i na taj način riješiti pitanje ulaganja koje je izvršilo društvo Nostromo d.o.o. za vrijeme trajanja poslovno tehničke suradnje. Međutim, kako je hotel poslovao pozitivno, kako je stečaj trajao duže od planiranog i još traje, radi čega hotel nije prodan, ostalo je ne razriješeno pitanje ulaganja društva Nostromo d.o.o. prema hotelu "Bellevue". Što se tiče plaćanja izvršenih ulaganja od strane društva Nostromo d.o.o. u hotel "Bellevue" svjedoku je poznato da to nije riješeno od strane hotela "Bellevue" jer su o tome razgovarali tadašnji stečajni upravitelj i gospodin Marinović uz napomenu da svjedok, s obzirom na funkciju u hotelu nakon otvaranja stečaja nije imao saznanja što, kada i kome hotel "Bellevue" plaća prema dobavljačima i kupcima.

Sud je iskazima svjedoka i stranaka utvrdio da je tužitelj izvršio ulaganja u prostor hotela i kavane "Bellevue", a koji prostor je prije ulaganja bio devastiran i zapušten. Tako je tužitelj izvršio zamjenu zastora, lakirao parkete, zamijenio inventar, odnosno izvršio

kompletno opremanje interijera. Za svaku stavku ulaganja tužitelj je upoznao bivšeg zastupnika po zakonu tuženika (sada pok. Arsena Lozića), a nakon što su završena ulaganja u objekt izvršena je i njihova procjena, pa je tako došlo i do sačinjenja Sporazuma od 6.studenog 2006. godine. Nakon što je potpisan Sporazum i sačinjena procjena ulaganja, tužitelj je za ta potraživanja tuženiku dostavio dokumentaciju koja se odnosi na izvršena ulaganja, a koja su ulaganja i sada vidljiva. Na sastancima kojima su bili prisutni bivši zastupnik po zakonu tuženika, zz tužitelja, te svjedoka Stipe Malenice, govorilo se da će se pitanja ulaganja razriješiti nakon prodaje hotela "Bellevue" u stečaju, a na koji bi se način razriješilo pitanje ulaganja koje je izvršilo društvo Nostromo d.o.o. Međutim, sadašnja zastupnica po zakonu stečajnog dužnika nije pregledom financijske dokumentacije, utvrdila da postoje potraživanja tužitelja prema tuženiku, već je utvrdila da je tuženik imao troškove vezane za nabavku cvijeća i zamjenu zastora.

Činjenica nepostojanja računa za izvršena ulaganja tužitelja u objekt restorana i hotela "Bellevue" ne znači da ta ulaganja nisu sačinjena. Sam stečajni upravitelj je u svom izvješću upućenom sudu, vezanom za održavanje skupštine vjerovnika tuženika, naveo vezano za poslovne odnose s tužiteljem da vrijednost ulaganja u opremu kavane još nije utvrđena i sudski vještak nije okončao svoje vještvo, a što upućuje da su ulaganja izvršena. Nadalje, u prilog tome da su ulaganja izvršena je i prijedlog primopredajnog zapisnika sačinjenog između prijašnjeg i aktualnog stečajnog upravitelja tuženika. U tom se prijedlogu zapisnika navedi da je jedan veliki problem opreme dug tuženika prema tužitelju za njegovu isporučenu, a neplaćenu opremu koju tuženik i dalje koristi, a za koji se dug vjerovalo da će se isplatiti tužitelju iz sredstava prodaje hotela (list spisa 133).

Stoga je sud utvrdio da postoji osnovanost potraživanja tužitelja prema tuženiku temeljem njihovog sporazuma od 6.studenog 2006. godine.

U odnosu na visinu izvršenih ulaganja provedena su vještačenja po vještacima građevinske i financijske struke, to vještaku galeristi.

Na okolnost vrijednosti izvršenih građevinsko obrtničkih radova koje je tužitelj obavio u prostoru hotela "Bellevue" proveden je dokaz očevitom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka građevinske struke, o čemu je sastavljen zapisnik (list spisa 140 do 141) i dat nalog vještaku da dostavi pisani nalaz i mišljenje u kojem će dati procjenu vrijednosti izvršenih ulaganja.

Vještak Jure Malenica je u svom vještvu od 9.lipnja 2015. godine, koje sud prihvaća kao stručno i objektivno, naveo da je ukupno izvedeno radova u vrijednosti od 263.820,80 kn uvećano za PDV, ukupno 321.861,38 kn i to za radove za koje tužitelj tvrdi da ih je izveo, a koji su navedeni od točke 1 do točke 16, s tim da nisu obuhvaćeni radovi pod točkama 4, 6, 9, 13, 14 i 16. Vezano za sva ulaganja koje je tužitelj pokazao da ih je napravio tijekom očevida sačinjen je od strane vještaka troškovnik radova. Radovi za koje je sačinjen troškovnik u bitnom se odnose na postavljanje unutarnjih i vanjskih kamenih pragova, poliranje mesinga, zamjenu i postavu prozorskih stakala, čišćenje i popravak ventilacije, lakiranje stropa, obloga zidova, bojanja, općenito na

izvršena ulaganja u prostor kavane i restorana hotela "Bellevue", a što je sve dokumentirano i fotografijama.

Na okolnost vrijednosti umjetničkih slika koje se nalaze u kavani i restoranu hotela "Bellevue" provedeno je vještačenje po galeristi Nikši Moriću, a koje vještvo sud prihvaća kao stručno i objektivno, koji je procijenio svaku sliku ponaosob, ukupno njih 16, koje se nalaze u kavani i restoranu hotela. Ukupna vrijednost svih 16 slika iznosi 112.000,00 kn.

Na okolnost obveza stranaka iz Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji, odnosno da se utvrdi što su stranke na temelju tog ugovora kao svoje obveze iskazale u svojim poslovnim knjigama i što su od iskazanih obveza platile na temelju ispostavljenih računa i drugih ispostavljenih vjerodostojnih isprava, proveden je dokaz vještačenjem po vještaku knjigovodstveno financijske struke.

Stalni sudski vještak Vladimir Krklec, čije vještvo sud prihvaća kao objektivno, je u svom nalazu i mišljenju od 31.kolovoza 2016. godine naveo da u poslovnim knjigama tuženika nema evidentiranih nepodmirenih obveza prema tuženiku, niti su evidentirani računi tužitelja koji su priloženi u spis. U odnosu na račune koji su priloženi u spisu, isti su ispostavljeni protivno odredbi čl.15. Zakona o PDV-u.

Sud je vještačenjem po vještaku građevinske struke i vještaku galeristi utvrdio da tražbina tužitelja prema tuženiku iznosi 433.861,38 kn, pa je u tom dijelu usvojio tužbeni zahtjev i odlučio kao u točki I izreke. Za više traženi iznos 126.988,62 kn, tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan, te je u tom dijelu odlučeno kao pod točkom II izreke presude.

Odluka o trošku temelji se na čl.154. st.2. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13). Tužitelju je po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 148/09.) priznat trošak sastava tužbe (Tbr. 7 točka 1) u iznosu od 5.070,00 kn, dok mu je po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12, 103/14 i 118/14.) priznat trošak zastupanja na ročištima od 25. rujna 2013. godine, 15.studenog 2013. godine, 24.siječnja 2014. godine, 28. ožujka 2014. godine, 28.svibnja 2014. godine, 18.veljače 2015. godine, 24.travnja 2015. godine (Tbr. 9 točka 1) svako u iznosu od po 5.070,00 kn, trošak sastava podneska od 23.lipnja 2015. (Tbr. 8 točka 1) u iznosu od 5.070,00 kn, trošak zastupanja na ročištima od 2.rujna 2015. godine, 1.lipnja 2016. godine i 19.prosinca 2016. godine (Tbr. 9 točka 1) svako u iznosu od po 5.070,00 kn, što ukupno iznosi 60.840,00 kn. Tužitelju je priznat PDV u iznosu od 15.210,00 kn, trošak vještačenja u iznosu od 10.000,00 kn, trošak sudske pristojbe tužbe u iznosu od 5.000,00 kn, trošak sudske pristojbe presude u iznosu od 5.000,00 kn, što sveukupno iznosi 96.050,00 kn. Tužitelj je u ovom postupku uspio sa 77% , pa mu je 23% umanjen ukupno dosuđeni iznos tako da tužitelja u konačnici pripada 73.958,50 kn. Stoga je u odnosu na trošak riješeno kao u točki III izreke presude.

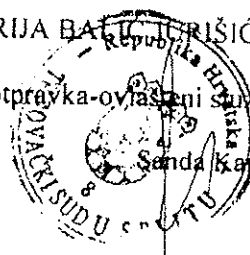
U Splitu, dana 9. ožujka 2017. godine

S u d a c

MARIJA BACIĆ-JURIŠIĆ, v.r.

za točnost otpisaka-ovlaštena službenik

Sanda Karaman

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana računajući od dana primitka. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH putem ovog suda u 3 primjerka.